

Între patru pereți

trăiesc
la lumina televizorului
între patru pereți

m-am grăbit să iau viața în serios
dar viața e scurtă

am fost copil și copiii nu știu ce fac

credeam că poți să vorbești cu un câine
și să-ți răspundă un om
și să te spânzuri ca să moară altul

credeam
că între patru pereți
voi găsi o iubită
un job bun
provizii și răbdare

între patru pereți
mintea mi-a urlat atât de mult
încât a început să mă doară
gâtul

bani cheltuiți pe hârtii ascunse

copilăria –

are mai multe învelișuri
decât o păpușă matrioșka

bani cheltuiți pe hârtii și carioci
ploaie
nerăbdare
hanoracul personalizat cu graffiti
linkin park în căști
bancnote de un leu
și cheile în buzunar

intru în librărie

caut ceva
care să poată șterge
urmele de singurătate

mă simt ca porțelanul prăfuit
de pe televizorul alb-negru al bunicii
culorile îmi țin imaginația în viață
culorile nu lipsesc

singur acasă
cu lampa aprinsă

mă uit la tutoriale pe youtube
cum să fii fericit

și desenez –

ca un set de creioane pentru copii
fericirea
are puține nuanțe

se întunecă
descui ușa
ai mei se pot întoarce oricând
ascund schițele
la care am lucrat ore întregi
și arunc soldăței de plastic pe jos
să pară că m-am jucat toată ziua

nimeni
să nu știe
ce fac

omul din perete

omul desenat în perete
a uitat să hrănească peștele
care privește ore în șir
mâncarea de lângă acvariu

singurătatea e o fetiță –

vorbește cu păpușa primită de ziua ei
singurătate egal oameni inexistenți

trăiesc ca o pisică închisă în apartament
care ar descrie omului din perete
figurile privite de la geam

caut jucării ponosite prin casă
mototolesc pământul în forma unui castel
ceilalți văd o grămadă tristă de noroi

doar omul desenat în perete poate înțelege
singurătatea peștelui din acvariu

observatorul

abandonez chipurile care mă iubesc
pentru cele care mă inspiră
sunt observatorul lumii
recitalul meu nu-l aude nimeni

pachetul de gumă

suntem tăcuți
precum șoferul mașinii de gunoi
care fumează plictisit
în timp ce colegii săi muncesc

îmi sfârtecî intențiile
asemenea unui copil ce decupează hârtii

stăm împreună
doar ca să-mi hrănesc imaginația

realitatea mea
s-a comportat ca un părinte –
a plecat la magazin după lapte și pâine
și nu s-a mai întors

gândurile îmi devin mai încâlcite
decît căștile din buzunar

între două episoade de telenovelă
bătrânele din cartier
întind rufe în fața blocului

mestec hubba bubba

să nu mă prindă părinții că fumez

cicatricile mele sunt scuze pentru durerea încasată de alții

baticul uitat în scara blocului

vezi jucăriile din vitrine
mai des decât pe ale tale
părinții nu-ți dau voie să stai până târziu
la desene animate

îți interzic tristețea

bomboanele care îți fac limba albastră costă un leu
mărunțișul curăță dezamăgirea

în scara blocului
femeia de serviciu
poartă batic și haine albe
te întreabă dacă ți-ai făcut temele
zâmbește

(test fără puncte din oficiu
decizii spontane
gesturi animalice care nu plictisesc –
realitatea)

viciile îți trimit mesaje

apa de la robinet e galbenă
te bucuri când nu te vezi

oglinnda e prea aburită

repeți în minte aceeași piesă

până când personalitățile tale se încălcesc

explorezi stratul inferior al nebuniei

nu ești speriat